

מכתב של מנחם מנדל - נתן אלטרמן

Nathan Alterman, Sheina Shendl Sheli

My Sheina Sheindal, my beautiful partner	שׂינָה שׂינְדָל שְׁלִי, זוגְתִי הַיְפָה,
The moon glows beyond the clouds	בֵּין עָבִים הַלְבָנָה נוֹגֶהֶת.
My Sheina Sheindal, through night and storm	שׂינָה שׂינְדָל שְׁלִי, דְרָךְ לַיִל וְסוּפָה
You touch my dreaming head	בְּרֹאשִׁי הַחוֹלִים אֶת נוֹגְעֶת.

My captan is wrinkled by the wind of night And my cap is slipping from my head.	בְּקַפּוּטָה שְׁלִי רוּחַ לַיִל מְמַרְט
This is how I walked when I lived and this is how I lie down to die	וְשָׁמוּט כּוֹבְעִי עָלַי עֵרָף מִמְצָח.
Because my character - they say - is eternal	כִּךְ הַלְכְתִי חַיִּים, כִּךְ שׁוֹכֵב אֲנִי מֵת,

כי דמותי - כך אומרים - היא

My Sheina Sheindal,
white snow is falling.
There is no man, they
have all perished -
understand!
Tevya is dead
And Motl, Peysi the
Cantor's Son is dead
And the dear Uncle Pini
is also dead.

בת-נצח.

שינה שינדל שלי, יורד שלג
לבן.

אין אדם. כלם תמו. הביני.

טובה מת

ומת מוטל בן פיסי החזן.

מת האיש היקר הדוד פיני.

...

And Topele also is
resting, the simple
Tuturitu
He rests like a baby
smiling in death.
The laughter and the
weeping of the people
are eternal
And that is why Topele
is immortal.

...

וגם טופלה נח. טוטוריו

התם.

נח פּעוט ומחיר ממות.

נצחיים הם שחוקו ובכיו של

העם.

לכן טופלה הוא בן-אלמות.

...

The night was dark red,
reflecting the fires
And I have written my
will for you
In a brief note, my
Sheina Sheindal
And obviously I forgot
the end.

...

The end ... that I
wanted to say thank
you
For being my patient
and forgiving partner.
Sheina Sheidal, we
played an eternal
comedy
But it ended otherwise,
otherwise.

והלילה היה משרפות חכלילי

ואני צואה לך נסחתי,

על אגרת קטנה, שינה שינדל

שלי.

...

וברור כי עקר שכחתי.

My Sheina Sheidal,
through night and
storm
You touch my lifeless
head
My Sheina Sheidal, my
beautiful partner
In the heavens, the
moon glows.

הַעֲקֵר... לְךָ רְצִיתִי תוֹדָה
לְהַגִּיד,
שְׁהִיִּית לִי בֵּת-זוּג, סִבְלָנִית
וּמְכַפֶּרֶת.
שִׁנָּה שִׁינְדֵל, שְׁחֲקֵנוּ קוּמְדָה
נְצָחִית,
אךְ גְּמַרְנוּ אֶחָדָה, אֶחָדָה.

...

- - שִׁנָּה שִׁינְדֵל שְׁלִי, דָרֵךְ
לִיל וְסוּפָה

בְּרֵאשִׁי הֶהְרוּג אֶת נֹגַעַת.

שִׁינָה שִׁינְדָל שְׁלִי, זֹגְתִי הַיָּפָה

בְּמְרוֹמִים הַלְבָּנָה נֹגַהֶת.

נתן אלטרמן, על אם הדרך

Nathan Alterman, Al Em Haderech

On the high road, stood

a tree

It stood bent in

penitence

Sleep my son the night

has fallen.

It's a stormy night upon

the waters

Hush, son. The ship is

tilting

Under the force of the

wind.

On the high road stood

a tree

With no flower or fruit.

עַל אִם הַדֶּרֶךְ עֵץ עֹמֵד

עֹמֵד נוֹפֵל אֲפִים

נוֹמָה, בֵּן. הַלְיָלָה רֵד

לַיִל סַעַר עַל הַמַּיִם

הֵס, יֵלֵד. הַסְפִינָה עַל צֵד

נוֹטָה מְזַעֵף רוּחַ

עַל אִם הַדֶּרֶךְ עֵץ עֹמֵד

אֵין צֵיץ וְאֵין תְּפֹיחַ

To this tree, once upon
a time, my son

Your mother's father
reached.

And a shadow of
evening nested on the
tree

And not a branch
moved.

Your mother's father
leaned his head on the
tree

His face to Jerusalem.

אֶל זֶה הָעֵץ אֵי פַעַם, בֶּן
אָבִי אָמַר הִגִּיעַ.

וְצֶל עֶרְבִית בָּעֵץ קִינָן
וּבֵד הוּא לֹא הִנִּיעַ.

כָּבַשׁ בּוֹ רֹאשׁ אָבִי אָמַר
פָּנָיו לִירוּשָׁלַיִם.

נִשָּׂא בְּכִי תִפְלֵת מִנְחָה
עִם אֶלְהֵיוּ בְּשָׁנִים.

And he wept as he
prayed *mincha*
Alone with God.

אֶל זֶה הָעֵץ אָבִיךָ, בֵּן
נִקְשָׁר, עֶקֶד בְּחָבֶל
בְּרָזֵל וְשׁוֹט הַכּוֹהֵן, בֵּן
וְחָם תִּמְרֵי הַחֶבֶל.

To this tree, your
father, my son,
Was bound with a rope.
And he was beaten with
iron and a whip, my son
And, hot, the vapor
drifted away.

וְכִשְׁהָיָה כְּאֵשׁ אָדָם
הַשׁוֹט הַחֵד מְחָרֵב,
צָנַח אָבִיךָ אֶרְצָה דָם
לָעֵת מִנְחָה, עִם עָרֵב.

And when the whip,
sharper than a sword,
Turned red as fire,
Your father fell dead to
the ground,
At evening time, the

time for *mincha*.

He fell slowly from his
altar

His face to Jerusalem.

Hush, my boy, the boat
is tilting

Bent and kissing the
waters.

The boat, almost
capsized,

Rises with its last nail!

For on the high road, a
tree was felled

And from it was made a
mast...

צַנַח מִמְזִבְחוֹ לְאֵט,

פָּנָיו לִירוּשָׁלַיִם.

הֵס, יְלֵד. הַסְפִינָה עַל צֵד

כּוֹרְעָה, נוֹשְׁקַת מַיִם

כּוֹרְעַת הַסְפִינָה עַל צֵד,

!עוֹלָה שְׁלוּפֵת צָפְרָן

,עַל אִם הַדָּרָךְ עֵץ נִכְרַת

...נִכְרַת וַיְהִי לַתָּרֶן

הֵס, יְלֵד. שֵׁעַר הַתְּהֵלָה

לַתָּרֶן יִפְתַּח.

,הוּא גַם הַיּוֹם עֵמוּד תְּפִלָּה

.הוּא גַם הַיּוֹם מְזַבֵּחַ

Hush, my boy. The gate
of glory

Will open for this mast.

For now it is both an
amud

And an altar.

עַל אִם הַדָּרֶךְ עֵץ עָמַד

וְלֹא יִפֹּל אֶפְיִם.

הֵס, יֵלֵד. הַסְּפִינָה עַל צֵד

..חֹתְרָה, בּוֹקֵעַת מַיִם

On the high road, a tree
stood

And it will not bend in
penitence.

Hush my boy, the boat
is titling

It is pushing forward,
splitting the sea.